

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-03-09)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-03-09)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 87. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010089.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

d. 9. Marts 1862.

Jeg er ikke kommet tidligt hjem i Aften, thi jeg blev og saae „Bosa og Bosita“, det var den nemmeste Maade at faae den Nydelse besørget. I Morgen skal jeg paa Prøve s. 88 paa den velsignede Slavinde, hvis Lænker jeg føler tungt. Jeg beklager Dem ret over al Deres hemmelige Slid. „Den Ene Arbeidet, den Anden Lønnen“. Vi kunde virkelig trænge til de 40 Riddere, som i Dag staar i Almanakken, thi de bringe jo godt Veier, og vor Himmel herhjemme er taaget og truer med Regn og Torden. Naar skal den dog klares? Naar skal vi kunne sige: „Det er atter Dag“.

Om jeg i Dag har været i Haven? Ja, et Øieblik. Jeg saae fra mit Vindue, at Vintergjækkene var komne frem, og saa maatte jeg ned for at plukke de første Blomster i Aar. Her sender jeg een af dem, thi De veed vist ikke, hvad en Vintergjæk er for en Blomst? Er det en skammelig Formodning af mig? Som Barn har jeg lært et Vers om denne Blomst, der lød saaledes:

Jeg sender Dig en Gave
En Blomst ud af min Have,
En Ridder i hvide Klæder,
Hans Kappe bær han grøn,
Selv er han meget skøn,
Jeg vil den forære
Du faaer jo saa at være

Min — — Den sidste Linie tør jeg ikke nedskrive til Dem. At sende en Ridder paa denne Dag passer jo godt.

Jeg er nu færdig med „Luthers Huusliv“. Hvor saa-danne store Aander dog have det haardt i Udførelsen af deres Sendelse. Hvor ere de dog utrættelige disse koleriske Naturer; selv med Døden paa Læberne arbeide de fort; de kjende ingen Slutning paa deres Arbeide, men vedblive ustandselig med nye Begyndelser. Det har smertet mig at see, at hans sidste Dage vare fulde af Bitterhed og Mismod. Ja, det betales dyrt at skulle bevare sit Navn igjennem Aarhundreder. Tak for hans aandelige Sange, jeg glæder mig til at gjøre deres Bekjendtskab.²

Jeg selv har det godt og feiler intet uden en slet Samvittighed og et ustyrligt Sind.

Maaske jeg seer Dem i Morgen i Dagens Løb, ifald ikke andre 40 Biddere forhindrer det. God Nat! Bær Deres Kors med Taalmodighed, vi have jo Alle Eet, som det gjælder at tage op.